

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 881. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψηφίσμα 1B.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς τὰς ἄλλεσσαλλήλους, αἵτήσεις τῶν κατοικῶν τῆς νήσου "Τύρας, ἵνα σκοτῷ τοῦ νὰ προμηθεύσωμεν πόρου γνῆς εἰς τοὺς ἀδόρους, χαρίζοντες ἀτέλειαν εἰς τὸν λιμένα τῶν"

"Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α.' Χαρίζεται ἀτέλεια εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου "Τύρας, διὰ πέντε ἔτη, ἀρχομένη ἀφ' ἣς ἡμέρας δημοσιευθῆ τὸ παρόν ψήφισμα.

Β.' Ο λιμὴν τοῦτος προσδορίζεται ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ λεγομένου Μανδρακίου ἕως τὸ ἄκρον τοῦ καλούμένου Καρινίου, παρεκτὸς τούτου δὲν συγχωρεῖται εἰς κάνεν ἄλλο μέρος τῆς νήσου νὰ εἰσάγωνται ἢ νὰ εἰσάγωνται πραγματεῖαι.

Γ.' "Ολαι αἱ ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν εἰσερχόμεναι πραγματεῖαι, καὶ ἔξαγόμεναι διὰ ξένην ἐπικράτειαν, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κάνεν εἶδος τέλους" μεταφερόμεναι δὲ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς.

Δ.' "Ολαι αἱ εἰσερχόμεναι ἀπὸ τὴν Εἰληνικὴν ἐπικράτειαν πραγματεῖαι δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς κάνεν εἶδος τέλους, ὥσταύιως καὶ μεταφερόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς.

Ε.' Συσταίνεται εἰς τὸ Μανδράκι τῆς νήσου "Τύρας γενικὸν λοιμόκαθαρτήγιον, ὅπου θέλουν καθαρίζεσθαι τὰ προσερχόμενα πλοῖα, αἱ πραγματεῖαι, καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ὅσα διαταχθῶσι διὰ ἰδιαιτέρου καταισμοῦ.

ΣΤ.' Πρὸ ἔξη μηνῶν τῆς συμπληρώσεως τῶν πέντε ἔτῶν, θέλει κηρυχθῆ ἢ ἐπικρατεῖσις ἢ ἡ παῖσις τῆς ἀτελείας.

Ζ.' Ο Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐπεσία . . .	Φεύγεις . . .	36
Ἐξαμηνιαῖα		18
Τριμηνιαῖα		9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρόμειου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν ψήφισμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

"Ισον ἐξ ἦτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1. Απριλίου 1830.

Ὕπερ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΔΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Πρὸς τὴν Κυρίαν Δούκισσαν τῆς Πλακετίας, ἀναλαβοῦσαν τὴν ἐκπαιδευτικὴν δῶσεικα Ἑλληνίδων καὶ μισθώσασαν ἐπὶ τούτῳ διδάσκαλον τὴν ἐνάρετον χήραν τοῦ μακαρίου Κλεοβούλου, ὁμολογήσατε ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀνηκόυσας εὐχαριστίας, βεβαιοῦντες ὅτι θέλομεν διαδεχθῆ τὸ ἔργον, τοῦ ὅποιου τὴν πρώτην ἀρχὴν θέλει ἀποδίδει ἢ ἐπερχομένη γενεὰ εἰς τὴν φλέλληνα καὶ φιλάνθρωπον Κ. Δουκίσσαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΞΟΓΕΛΟΣ.

Αρ. 2062. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἡμίσεων καὶ τετάρτων τοῦ ἀστύλου Ταλλήρου ὑπάρχουν καὶ περιπτά, τὰ σπίτια ὁ λαός την Ἑλλάδος ἐκλαμβάνων ὡς τέταρτα δέχεται εἰς τὴν τιμὴν τῶν τετάρτων.

Ἐπειδὴ τινες τῶν ἐμπύρων, ὡφελούμενοι ἀπὸ τὴν ἀπεισοίαν τοῦ λαοῦ, ἔφεραν ἐσχάτως εἰς διάφορα μέρη τοῦ βαράτου ἵκανη πασότητα ἐκ τῶν ἀιώνων πέμπτων, ἀλλὰ δισὶ καὶ διῖσιν εἰς τὴν τιμὴν τῶν τετάρτων, καὶ οὕτω φημισθεῖται ὅχι ὄλγον ὁ λαός.

Ἐπειδὴ εἰς τὰ πολιτισμάτων ψήφισμα ἔγεινε φρουτὸς καὶ ἐπροσδιωρισθεὶς τιμὴ τῶν τετάρτων εἰς Φοίνικας 1: 47 | 100, μὴ ἀναφερομένου μὲν τιποτε περὶ πέμπτου, ἕννος μένεν δὲ, ὅτι ἡ τιμὴ αὐτοῦ θέλει εἶθαν ἀναλόγως μικρυτέρα.

Κρίνεται ἀναγκαῖον, κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπὸ Ἀρ. 1, οἱ διαταγῆς τῆς Α. Ε., νὰ ἐκδιθῇ τὸ παρὸν εἰδοποιητικὸν, διὰ τὰ γυνωρίση τὸ κοινόν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ τεματὰ τοῦ ἀστύλου Ταλλήρου, καὶ ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῶν προσδιερίζεται εἰς Φοίνικας 1: 2 | 100, τιμὴ ἀνάλογος μὲ τὴν ἀξίαν των καὶ μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ὄλοκλήρου ἀστύλου καὶ τῶν λοιπῶν κλασμάτων αὐτοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν ἀ' Απριλίου 1830.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.
Ι. ΚΟΥΤΟΥΜΑΣ.
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΛΟΣ.

Δικαστικά.

λρ. 244. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΗΟΡΑΔΩΝ.

Ο Κωνσταντῆς Παπᾶ Μανόλης καὶ Σταμάτης Κωνσταντίνου Γιανναρίνη, ἀμφότεροι ἀπὸ χωρίου Παγώνδα τῆς ὑποσου Σάμου, ἐγκαλεσθέντες ἀπὸ τὴν Γερ. Ἀστυνομίαν Σάμου διὰ τῆς ὑπὸ Ἀρ. 1234 ἀναφερᾶς της, ὅτι τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶν μηνὸς εἰς τὸ ρήθεν χωρὶς φονεύσαντες τὸν Κωνσταντῆν Δημητράραν συγχωριτην τῶν, ἐδραστέτευσαν εἰς Ασίαν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὸ Δικαστήριον μὲ τὴν ὑπὸ Ἀρ. 182 πρόσκλησιν του διώρισεν ἐξεταστὴν δικαστὴν εἰς τὸ ἐγκλημα τοῦτο τὸν Πάρεδρον Κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδην, ὅτις διὰ τῆς ἀπὸ 27 τοῦ παρόντος ἀναφορᾶς του ἐκθέτει, ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι Κωνσταντῆς Παπᾶ Μανόλης καὶ Σταμάτης Κωνσταντίνου Γιανναρίνη τῷ ὄντι φονεύσαντες τὸν Κωνσταντίνον Δημητράραν ἐδραστέτευσαν εἰς Ασίαν.

Οθεν τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησιν τοῦ ρήθεντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τοὺς διαληφθέντας φονεῖς καὶ φυγιδίκους, Κωνσταντῆν Παπᾶ Μανόλην καὶ Σταμάτην Κωνσταντίνου Γιανναρίνην, νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοεροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· εἰδὲ μὴ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, καὶ θέλουν δικασθῆ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Οστις δὲ πολίτης ἔξεύρει ποῦ εὑρίσκονται οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ὅφειλε νὰ γνωστοποιήσῃ· τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ κηρυχθῆ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ θέλει σταλθῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τῶν ρήθεντων

φυγιδίκων, ἔτερα θέλουν καλληβῆ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τῶν φυγοδικῶν καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας των.

Ἐν Βαθεῖ Σάμου, τὴν 27 Μαρτίου 1830.

Ο πρόεδρος ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΩΜΑΚΗΣ.
Οι συνδικατοί (Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ.
(Ι. ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ.

Ο Γράμματος Π. Τουρεζέγλου.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Ἀπριλίου.

Χθὲς ὁ Ἐξοχώτας Κυβερνήτης ἥλθεν εἰς Πόρον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀντιγραφὴ (reponse) τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς Γαλλίας εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον.

Οἱ πιστοὶ ὑμῶν ὑπῆκοοι, Βασιλεῦ, οἱ τῶν θεμάτων Ἀντιπρόσωποι, συναθροισθέντες περὶ τὸν θρόνον ὑμῶν ἥκουσαν μετὰ ζωηζᾶς εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τὸ σεβαστὸν ὑμῶν στόμα τὴν θωσευτικὴν μαρτυρίαν τῆς ὄντος τοὺς δίδετε ἐμπιστοσύνης. Μακάριοι ὅτι σᾶς ἐμβάλλουν τοιοῦτον αἴσθημα, Βασιλεῦ, δικαιόνετον αὐτὸ διὰ τῆς ἀπαραβάτου πίστεως, τὴν ὄντοιν ἔρχονται νὰ σᾶς προσφέρουν πάλιν εὐσεβάστως. Θέλουν δὲ δυνηθῆ ἔτι νὰ τὸ δικαιώσωτε διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν των.

„ Συγχαίρομεν μεθ' ὑμῶν, Βασιλεῦ, διὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὄντοια ἐστερέωταν τῆς Εὐρώπης τὴν εἰρήνην, ἐβεβαίασαν τὴν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ τῶν ὑμετέρων συμμάχων καθεστῶσαν συμφωνίαν, καὶ κατέτασαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ὄλεθρον.

„ Εἰθε δυστυχῆς λαὸς ὁ διὰ τὰς ὑμετέρας μεγαλοδόρους βοηθείας ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀναποφεύκτου φαινομένης ἀπωλείας, νὰ εὖῃ εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὄποιον τὸν προσετομάζει ἡ Τμ. Μεγ., τὴν αὐγομοίαν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του.

„ Επευχόμεθα, Βασιλεῦ, ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν φρουτῶν, τὰς ὄντοιας καταβάλλετε συμφώνως μὲ τοὺς συμμάχους σας, πρὸς τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν τοῦ Βριγαντινοῦ σίκου ἀνάκτων. Ἄξιον τῆς κηδεμονίας τῆς Τ. Μ. εἶναι τὸ τὰ καταταύτετε τὰ ὑπὸ τῶν ὄντοιων συμέχεται ἡ Πορτογαλίκη δεινὰ, χωρὶς νὰ παραβλαφθῶσιν αἱ Ἱεραὶ τῆς νομιμότητος ἀρχαὶ, ἀπαραβιάστου διὰ τοὺς βασιλεῖς οὐχ ἥττον ἢ διὰ τοὺς λαούς.

„ Ανέβαλεν ἡ Τ. Μ. τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατὰ βαρβαρικῆς τινος Δυνάμεως ὄργης της ἀλλὰ κρίνει ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ ὑπερβείη τὴν ἐξακολούθησιν τῆς περιφερείας ἱκανοτούσσεως τῆς εἰς τὴν σημαίαν της γενομένης ὕδρεως. Θέλεμεν ἀναμείνει μὲ σέβας τὰς διακονίας, τὰς ὄντοιας θέλει κρίνει ἀναμφίβολας ἀσχηματικαὶς ἡ Τ. Μ. νὰ μᾶς διευθύνῃ, περὶ πράγματος εἰς τηλικαύτα συμφροντα ἀναφερομένου. Οσάκις πρόκειται, Βασιλεῦ, νὰ ὑπερασπισθῆ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ θρόνου σας, καὶ νὰ προστατευθῇ

Γαλλικὸν ἔμπορον, θαρρεῖτε εἰς τὸ στήσιγμα τοῦ λαοῦ σας, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀνδρίαν του.

„Η Βουλὴ θέλει συνδράμει εὐγνωμόνων, εἰς τὰ ὅπεια πλετε τὴν προσδόξαν μέτρα, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τὸ λαούν ἡ τὸν ὑπερστρατευσίμων στρατιωτικῶν κατάστασις.

„Οἱ περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως καὶ τῆς διαχειρίσεως ποτεθητόμενοι εἰς αὐτὴν νόμοι θέλουν ἐξετασθῆναι καὶ αὐτοὶ τὰ τῆς δεεύσης προσοχῆς.

„Η τῆς δημοσίου προσόδου μείωσις, τὴν ὄποιαν μᾶς συγγέλλει ἡ Τ. Μ., εἶναι σύμπτωμα βαρὺ, θλίβον ἡμᾶς. Λοιμεν δὲ καραβάλει πάταν φροντίδα εἰς ἀναζήτησιν τῶν τοιων τῆς ὄποιας ἐνδυκνύει κακωπαθείας.

„Διεταῖξεν ἡ Τ. Μ. νὰ μᾶς προσδηλώῃ νόμος περὶ τῆς χρεωλυσίας καὶ τοῦ δημοσίου χρέους. Τὸ ἀξιόλογον τῶν ἐν τοῖς προδουλεύμασι τούτοις περιεχομένων ὑποθέσεων, καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ κρατήται ἀκριβῆ ἴσσοσταθμία μεταξὺ τῶν εἰς αὐτὰ ἀναφερομένων διαφόρων συμφερόντων, θέλουν κινήσει εἰς τὸν ἄκγαν βαθμὸν τὴν μέριμναν ἡμῶν. Επιεικῆς καὶ δεξιῶς συγρμοσμένος ἀργακισμὸς τῆς δημοσίας ὑπόληψεως (crédit) θέλει γένει μὲν εἰς τὴν Γαλλίαν μέσου ἰσχυρὸν εὐδαιμονίας, θέλει δὲ ἀναδεῖξεν τὴν Τ. Μ. καὶ κατὰ τοῦτο ἀξία: τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν λαῶν της.

„Ἀλλὰ προσαπαιτεῖται τι ἀναγκαίως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγαθοποιίας ταύτης, καὶ χωρὶς τούτου αὐτὴ ἥθελε μείνει ἄγονος. Τοῦτο δ' εἶναι ἡ βεβαιότης τοῦ μέλλοντος, τὸ στερεώτερον τῆς ὑπόληψεως θεμέλιον καὶ πρώτη τῆς βιομηχανίας χρεία. Συνδραμόντες πανταχόθεν τοῦ βασιλείου σας εἰς τὴν πρόσκλησιν ὑμῶν, πανταχόθεν σᾶς φέρομεν, Βασιλεῦ, τὴν ὑπόκλισιν λαοῦ πιστοῦ, ὑποκεκινημένου ἔτι σᾶς εἰδενεύεργετικώτατον πάντων ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς εὐεργεσίας, καὶ σεβομένου ὑμᾶς, ὡς τὸ τέλειον πρωτότυπον ὅλων τῶν ἀριστῶν. Ο λαὸς οὗτος, Βασιλεῦ, ἀγαπᾷ καὶ σέβεται τὴν ἐξουσίαν σας. Δεκατέντε ἔτῶν εἰσήνη καὶ ἐλευθερία, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ εἰς τὸν σεβαστὸν ὑμῶν ἀδελφὸν καὶ εἰς ὑμᾶς, ἐνεφύτευσαν εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του τὴν εὐγνωμοσύνην, ἥτις τὸν προσκολλᾶται εἰς τὴν βατιλικὴν ὑμῶν σίκογένειαν. Απὸ τὴν πεῖραν καὶ τὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐλευθερίαν ὥσιμάσταν τὸ λογικόν του, τὸν λέγει ὅτι εἰς τὰ περὶ τῆς ἐξουσίας μάλιστα ἡ ἀρχαιότης τῆς κυριότητος εἶναι τὸ ἱερότερον ὅλων τῶν δικαίων, καὶ ὅτι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν του, καθὼς καὶ διὰ τὴν δόξην σας, ἔθετεν ὁ μακρὸς χρόνος τὸν Θεόν σας εἰς χῶρον ἀπὸ τὰς τρικυμίας ἀπρόσιτου. Η πετωοιθησίς του λοιπῶν συνάδει μὲ τὸ χρέος του, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἵερὰ δίκαια τοῦ ὑμετέρου διαδῆλατος ὡς τὴν βεβιοτέραν ἐγγύησιν τῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ τὸ ἀκαίρευτον τῶν προνομίων σας ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δικαιῶν τούτων.

„Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν ὁμοφύχων αἰσθημάτων τοῦ σέβας καὶ τῆς ἀγάπης, μὲ τὰ ὄποια σᾶς περικυκλόνει, Βασιλεῦ, ὁ λαὸς σας, ἐμφαίνεται εἰς τὰ πνεύματα ζωγράφων ἀνητυχίας πράτισσα τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ὄποιαν εἶχεν ἀσχίτει ἀπολαύνη ἡ Γαλλία, διαφθείρει τὰς πηγὰς τῆς εὐπλημορίας της, καὶ παραλειπομένη ἥδυντο ν' ἀποβῆ ὀλεθρία εἰς τὴν ἡσυχίαν της. Τὸ συνεῖδες, ἡ τιμή μας, καὶ ἡ πίστις, τὴν ὄποιαν ὠδκίσθημεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν ὄποιαν θέλομεν περήστει διαπαυτὸς, μᾶς προστάσιον νὰ σᾶς ἀνακαλύψωμεν αὐτῆς τὴν αἰτίαν.

„Ο Χάρτης, ὡς Βασιλεῦ, τὸν ὄποιον χρεωστοῦμεν εἰς

τὴν σύνετιν τοῦ πρεκατόχευτον ὑμῶν, καὶ τοῦ ὄποιον ἡ Τ. Μ. ἔχει τὴν σταθερὰν θέλησιν νὰ βεβαιώσῃ τὰ ἄγαθα, καθιερώνει ὡς δίκαιον τὴν μεσολάθησιν τοῦ τόπου εἰς τὴν περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων διάσκεψιν. Η μεσολάθησις αὕτη ἔπρεπε νὰ εἴναι, καὶ εἶναι τώριτι πλαγία, φρονίμως μετρήμένη καὶ περιφρισμένη εἰς ἀκριβῶς κεχαραγμένα ὄρια, τὰ ὄποια δὲν θέλουμεν ὑποφέρει ποτὲ νὰ τολμήσῃ τις νὰ δοκιμάσῃ νὰ ὑπερβῆῃ εἴναι ἔμω; Θετική κατὰ τὸ ἀποτέλεσμά της, διότι ἀναδεικνύει τὴν μόνιμον συνδρομὴν τῶν πολιτικῶν σκοτῶν τῆς κυβερνήσεως σας μετὰ τῆς ἐφέσεως τοῦ λαοῦ σας, ὡς ἀπαραίτητον συνθήκη τοῦ τακτικοῦ δρόμου τῶν δημοσίων πραγμάτων. Η εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀφεσίωσις ἡμῶν, ως Βασιλεῦ, μᾶς καταδικάζουν νὰ σᾶς εἴωθαμεν δτε ἡ συνδρομὴ αὐτῆς δὲν ὑπάρχει.

„Αδικος δυσωιστία πρὸς τὰ φρονήματα καὶ τὸ λογικὸν τῆς Γαλλίας εἶναι τὴν σήμερον ὁ θεμελιώδης νοῦς τῆς κυβερνήσεως· λυτεῖται δὲ ὁ λαός σας, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ φέρεται ὑδρίν· ταράττεται, ἐπειδὴ ἀπειλεῖ τὰς ἐλευθερίας του. Η δυτιστία αὕτη δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν εὐγενίη σας καρδίαν. „Οχι, Βασιλεῦ, ἡ Γαλλία ἀδελφεῖται δὲν θέλει τὴν ἀναρχίαν, ὡς οὐδὲ ὑμεῖς τὸν δεσποτισμόν· εἶναι ἀξία τοῦ νὰ ἐμπιστεύετε εἰς τὴν εἰλικρίνειάν της, ως αὐτὴ ἐμπιστεύεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας.

„Μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες δὲν γνωρίζουν καλῶς τὸ Τίσον εἰρηνικὸν καὶ πιστὸν ἔθνος, καὶ ἡμῶν, οἵτινες μὲ βαθεῖαν πεποιθητές ερχόμεθα νὰ καταθέσωμεν εἰς τοὺς κόλπους σας τὰς λύτρας ὁλοκλήρου λαοῦ, ζηλωτοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως του, ἀς ἀποφασίσῃ ἡ ὑψηλὴ σύνετις τῆς Τ. Μ. Τὰ βασιλικὰ αὐτῆς προνόμια ἔθεσαν εἰς τὰς χεῖράς της τὰ μέσα τοῦ νὰ βεβαιώσῃ μεταξὺ τῶν δυιάμενων τῆς πολιτείας ἐκείνην τὴν συνταγματικὴν ἀρμονίαν, πρώτην καὶ ἀναγκαῖαν συνθήκη τῆς ισχύος τοῦ Θρόνου καὶ τῆς μεγαλοσύνης τῆς Γαλλίας. „

„Ο Βασιλεὺς ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀναγγώσασαν τὴν ἀντιγραφὴν τὰ ἔξη:

„Ηκουσα, Κύριε, τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὄποιαν μὲ παρουσιάζετε ἐν διόματι τῆς τῶν Αντιπροσώπων Βουλῆς. „Εἶχον δικαίωμα νὰ θαρρῶ· εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν δύο „Βουλῶν, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅλου τὸ ὅποιον ἐμελέτων ἀγαθόν. Θλίβομαι δὲ τὴν καρδίαν βλέπων τοὺς Αντιπροσώπους „τῶν θεμάτων νὰ κηρύγγωσιν ὅτι, ἐκ μέρους των, ἡ συνδρομὴ αὐτῆς δὲν ὑπάρχει.

„Κύριοι, ἐδήλωσα τὰς ἀποφάσεις μου εἰς τὸν λόγον „μου τὸν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνδρομῆς αἱ ἀποφάσεις „αὗται εἶναι ἀμετάθεταις τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ μου μὲ „ἀπαγρούει τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀταύτων.

„Οἱ ὑπουργοί μου θέλουν σᾶς γυνωστοποιήσει τὰς „βουλάς μου. „

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς 7 τοῦ Μαρτίου ἡ σύνοδος τῶν Βουλῶν τῆς Γαλλίας τοῦ 1830 ἀνεβλήθη εἰς τὴν 20 τοῦ Αὐγούστου.

— Ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τοῦ Αλληλεγορίου Γαλλικῆς ἐκστρατείας διωρίσθη παρὰ τοῦ Βασιλέως ὁ Κύριος Βενιζέλος ὁ τῶν πολεμικῶν Υπουργός.

Φιλολογία.

Πλίνιου ἐπιστολὴ ΚΔ' (Βιβλ. Η').

Πλίνιος Μαζίμῳ τῷ σίκειῳ χαιρεῖν.

Ἡ πρὸς σὲ φιλία μὲ διάχεινά σὲ δώσωσχι παραγγέλματα, διὰ δὲνέχεις αὐτῶν χρείαν, ἀλλὰ νοῦθεσίας, διὰ νὰ ἐνθυμησας οὐ παρατηρεῖς, ὅτι ἡδη γινώσκεις καὶ ὅτι μάθης ἀκόμη καλύτερα. Ἐνθυμοῦ ὅτι στέλλεσται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἑρακλίας, εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν Ἑλλάδα, ὅπου λέγεται ὅτι πρῶτον εὑρέθησαν ὅσα κατέστησαν βελτίσσα τὸν ἀρρώτανον βίον, ὅπου ἐπεννοήθησαν τὰ γράμματα καὶ αὐτὴν ὥστου σίτου καλλιέργεια ὅτι στέλλεσται διὰ νὰ βάλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας, καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνθρωποτέρων, καὶ τῶν ἐν ἐλευθέροις ἐλευθερωτέρων, τῶν φυλαξάντων διὰ τῆς ἀνδρίας, τῶν λειτουργιῶν, τῆς φιλίας, καὶ τέλος διὰ τοῦ ἴεροῦ κύρους τῶν συνθηκῶν, τὰ ὅποια εἶχον λάβει παρὰ τῆς φύσεως δίκαια. Σέδου τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ θεῶν κτισθείσας ἢ ἐπονομασθείσας εὐλαβῶν δόξαν παλαιὰν, καὶ τὸ γῆρας αὐτὸς, τὸ ὄποιον σεβαστὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὃν, ἐν τῷ πόλει εἶναι ἱερόν. Τίμα τὴν ἀρχαίστητα καὶ τὰ μεγαλουργήματα, τίμα τοὺς μύθους. Μὴ ἀφίσῃ τινὰ τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἐλευθερίας, μηδὲ τῆς κενοδοξίας αὐτῆς οὐδέν. Λογίζου ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἡ τις μᾶς ἔπειψε ἄρμοις· δὲν ἔλαβεν ἴδικούς μας νικηθεῖσα, ἀλλα μᾶς ἔδωκε παρακαλοῦντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπάγεις· τὴν Ακεδαίμονα κυνηγῆσ· νὰ τὰς ἀφαιρέσῃς ἐκείνην τὴν σκιὰν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὄποια ἐναπολείπονται εἰς αὐτὰς, ἡτον ὡμὸν, ἀπάνθρωπον, βάρβαρον. Ἰδὲ τοὺς ιατρούς· ἀν καὶ κατὰ τὴν ἀτέλειαν οἱ ἐλεύθεροι οὐδὲν διαφέρουν τῶν δούλων, τοὺς μεταχειρίζονται ὅμως προσεκτικῶτερον καὶ προστερον. Ἀναμιμήσκου ὄποια ὑπῆρξεν ἐκάστη ἐκείνων τῶν πόλεων· ἀλλ’ ὅχι διὰ νὰ τὴν καλαρρέεις, ἐπειδὴ δὲν εἶναι πλέον τοιαύτη. Μακρὰν ὀπὸ σὲ ἡ ὄφρὺς καὶ τὸ θρασὺ τοῦ ἥρους. Καὶ μὴ φοβοῦ νὰ καταφρογῇς. Καταφροκείταισοτε, ὅστις ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰς ῥαδίσουχὰς, ἐὰν δὲν ταπεινωθῇ καὶ δὲν ἔξευτεσθῇ αὐτὸς πρῶτος; Δὲν μανθάνει νὰ γυνωρίζῃ ὅλην του τὴν δύναμιν διτσυρὸς ὑδρίζων τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· οὐδὲ ἐφέλκει τις εἰς ἑαυτὸν τὸ σέβας διὰ τοῦ τρόμου· ἡ ἀγάπη δὲ εἶναι πολὺ ἐπιτηδειατέρα παρὰ τὸν φόρον εἰς τὸ νὰ κάμην τις νὰ τὸν πείθωνται. Ἀπομακρύθητι, καὶ διάρροις ἐκλείπει· ἀλλ’ ἡ ἀγάπη μένει, καὶ καθὼς ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μῖσος, αὗτη μεταβάλλεται εἰς σέβας. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν (σὲ τὸ ἐπαναλέγω πάλιν), ἐνθυμοῦ ἀκαταπαύτως τὸ καθῆκον τῆς ἀρχῆς σὺν συλλογίσθητι πόσου εἶναι μέγα, πόσου καλὸν, τὸ νὰ βίλῃς τὴν τάξιν εἰς ἐλευθέρας πολιτείας. Τί ἀριστιώτερον τωόντι εἰς τὰς πόλεις παρὰ τὴν τάξιν, ἢ τιμιώτερον παρὰ τὴν ἐλευθερίαν; Τί ἐγίνετο λοιπὸν ἐαν, ἀντὶ τάξεως ἔθλεπε τις σύγχυσιν, καὶ τὴν δουλείαν ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας; Πρὸς δὲ τούτοις εἶναι καὶ ἡ ἀμιλία, τὴν ὄποιαν ἔχεις πρὸς σὲ αὐτὸν φορτίον ἔχεις τὰ φέρης τὴν τιμὴν, τὴν ὄποιαν ἀπέκτητες, καὶ τὴν καλὴν ὑπόληψιν, τὴν ὄποιαν περιεποίησας εἰς σεαυτὸν ἐκ τῆς ἐν Βιβυνίᾳ ταμιείας σου, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἡγεμόνων εὔκλειαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐ-

τῆς ταύτης ὡς ἀριστῆς διθείσης σοι. Ἐκυθέργας μὲν ἀπομεινακυσμένην ἐπαρχίαν, τώρα δὲ κυθερᾶς πλησίοντος· ἐκυθέργας δούλους, τώρα δὲ ἄνδρας ἐλευθέρους. κ’ ἐκεῖ μὲν ἡ τύχη σὲ ἀνέδειξε, ἐδὲ δὲ στέλλεσται κατ’ ἐκλογήν· ἀγγώριστος τότεκαὶ ἀπειρος, τώρα εἴται γνωρισμένος καὶ δεδοκιμασμένος· πόσου λοιπὸν πρέπει νὰ προσταθῆσης διὰ νὰ μὴ φυνῆς ὑγειὲς ὀλιγώτερον φλάνθρωπος, εὐεσθητος ἀγαθὸς, ὑγειὲς ὀλιγώτερον δεξιός; Προσέτει ὥκουστες πολλάκις καὶ ἀνέγνωτες πολλάκις, ὅτι αἰτχούστερον εἶναι τὸ ἀποδύλη τις τὴν διξαν παρὰ τὸ νὰ μην ἀποκτήσῃ διόλου. Ἐσο δὲ πρὸ τῶντων πεπεισμένος, ὡς εἴπον ἀρχόμενος, ὅτι αὐταὶ εἶναι νοῦθεσίαι καὶ ὅχι παραγγέλματα καὶ ὅμως καὶ παραγγέλματα ἀνθρακαὶ, δὲν φοβοῦμαι βεβαια μὴν ὑπερβολὴ τοὺς τῆς φιλίας ὄρους. Πῶς νὰ φοβήγαι τις τὴν ὑπερβολὴν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὄποιον πρέπει νὰ εἶναι ἄκρος· Τυίσινε.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΙΟΥ. Άπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 29 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Τεργέστης πλεῖστον Ἐλλ. μὲ γειρτεχνήματα, καρέν, σόληρα κτλ. — Ἐκ Σύρας ἐνδεκα Ἐλλην. πλοῖα μὲ σίτον, κώμασις καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη. — Ἐκ Κερανίας ἐν Ἐλλην. εὔκαιρον. — Ἐκ Βενετίας ἢ Αύστριας καὶ ἐν Ρωσσίκην μὲ ξυλείχν, σάκχαρ, καρέν καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη. — Ἐκ Μαραθωνίσσης ἐν Ἐλλην. μὲ κέγχρον κτλ. καὶ ἔτερον εὔκαιρον κτλ. — Ἐκ Γύνου Ἐλλην. μὲ σίτον καὶ ράκη. — Ἐκ Καλαμάτας Ἐλλην. μὲ διάποδία καὶ φέσικ. — Ἐκ Κινέτας Ἐλλην. μὲ ξυλείχν κχύσιμον. — Ἐξ Υδρίας ἐν Ἐλλην. μὲ κώμασις καὶ ἔτερον Ίόνιον μὲ λάδι καὶ μιαν γύρμεναν — Ἐκ Μάλτας Ἀγγλικὸν μὲ διάφορα εἴδη. — Ἐκ Κυθήρων Ίόνιον μὲ σκεύη σίκαλα. — Ἐκ Νεσκάστρου Ἐλλην. μὲ ξυλείχν. — Ἐκ Μασσαλίας Γραλιάκην μὲ σίτον καὶ διάφορα εἴδη. — Ἐκ διάφορων μερῶν Εξωτερικοῦ Αργολικοῦ κόπου 150 πλοιάρια Ἐλληνικά, τὰ μὲν εὔκαιρα, τὰ δὲ μὲ σίτον, ζυκέικην, ἀλεύρων, διπτήσιας, σίκα, ἀλαίας, μαλλί, λειμόνια, κάπτανα, χαλβάνη, περήκια, μάρμαρα, ἀφρικίκην, σίδηρον, ζύλειμηχ, σπασούνι, νηματ., βαρύσσαπορον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Σύρου πλοῖον Ἐλλ. μὲ τὸ ἐκ Τεργέστης φορτίον του, καὶ ἔτερη δέκα, ἐξ ὧν τὰ μὲν εὔκαιρα, τὰ δὲ μὲ διάφορα εἴδη. — Εἰς Κινέταν ἐν εὔκαιρον — Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν Αύστριακην μὲ ξυλείχν καὶ πλοῖα, καὶ ἐν Ἐλλην. εὔκαιρον — Εἰς Σμύρνην ἢ Αύστριακην, τὸ δὲ μὲ σπόργυς καὶ μιτάξι. — Εἰς Σπίτος Ἐλλην. μὲ σίτον, καὶ ἔτερον μὲ σίτον. — Εἰς Σαλαμίνα Ἐλλην. μὲ ἀλεύρων ἔθνος. — Εἰς Υδραν Ἐλλην. εὔκαιρον. — Εἰς Γραμμόσσακην ἐν Ἐλλην. μὲ κώμασις καὶ ἔτερον Ίόνιον εὔκαιρον. — Εἰς Μάλταν Ἐλλην. μὲ κώμασις καὶ πρινοκάκη. — Εἰς διάφορα μέρη ἐκτὸς τοῦ Αργολικοῦ κόπου 125 Ἐλλην. πλοιάρια, τὰ μὲν πολλὰ εὔκαιρα, δίγια δὲ μὲ ράκη, καπνὸν, δίρματα, λάδι, κριθάρι, σαπούνι, πανίς, τυρί, σίδηρον, καὶ λιλιάνη, σπασούνι, νηματ., βαρύσσαπορον, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΛΙΜΝΗ ΥΔΡΑΣ. Καθ’ ὅλον τὸν Μάρτιον μῆνα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ Σύρων 18 Ἐλλ. πλοῖα μὲ σίτον καὶ διάφορα εἴδη πραγματειῶν. — Ἐκ Ναυπλίου 5 Ἐλλ. εὔκαιρα, καὶ ἐν Ίόνιον μὲ λαθύρων. — Ἐκ Κερανίας ἢ εὔκαιρον. — Ἐκ Κούμης τίσσαρα μὲ σίτον. — Ξακούσιον 3 Ἐλλ., καὶ 3 Ίόνια μὲ σπασούνι, λάδι κατιόύκη. — Εξ Αίγινης ἐν Ίόνιον μὲ σίτον. — Εἰς Πέρσας 3 εὔκαιρα καὶ 2 μὲ σίτον καὶ ράκη. — Εκ διάφορων μερῶν 382 πλοιάρια Ἐλλ. μὲ σίτον, ἀλεύρων, διπτήσια, λάδι, σαπούνι, λειμόνια, περτογάλικη, χαλβάνη, ρητίνην, ἀστρακάτον, σίκα, δράκη, καπνὸν, δύλιον, δύρματα, μύλικς, ἀραβόσιτος, τυρί, σρακτά, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Ἐλλ. ποικ εὔκαιρα. — Εἰς Σύρων ἢ εὔκαιρα καὶ τὸ μὲ διάφορα ἐκ τῶν εἰσχυθίστων εἴδην — Εἰς Θεσσαλονίκην δύο Ίόνια μὲ σκόπελον — Εἰς Τεργέστην ἐν μὲ διάφορα εἴδη. — Εἰς Πόρον ἐν εὔκαιρον καὶ 2 μὲ λάδι. — Εἰς Ναυπλίου 7 μὲ διάφορα εἴδη. — Εἰς Σαλαμίνα ἐν μὲ σίτον, — Εἰς Μάλταν Ίόνιον μὲ κώμασις — Εἰς Τεργέστην ἐν μὲ διάφορα εἴδη. — Εἰς Θεσσαλονίκην δύο Ίόνια μὲ τὰ ἔδια τοιν φορτίον καὶ τίσσαρα εἴδη εὔκαιρα. — Εἰς Σάμουν ἐν Ἐλλην. μὲ λάδι καὶ σπασούνι. — Εἰς Σαρκόν έν εὔκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη 412 Ἐλλ. πλοιάρια μὲ διάφορα εἴδη ἐκ τῶν εἰσχυθίστων πραγματειῶν.